

Myšlení (rozum) a jeho vliv (působení)

Myšlení je individuální (nikoli soukromou) záležitostí, ale má své nadindividuální kontexty. Mezi nimi je však zapotřebí náležitě rozlišovat. Především je myšlení – aspoň lidské – významně spjato s jazykem (a s řečí ve smyslu *logu*), a ten zase s lidskou společností. Individuálnost každého myšlení proto nemůže být chápána jako oddělenost a soukromost, „odseknutost“, jako naprostá nespojitost (nespojenost, nesouvislost) s jiným neméně individuálním myšlením. Skutečné vztahy mezi jednotlivým individuálním myšlením (tj. mezi individuálně myslícími jednotlivci) mohou být a jsou různými způsoby zakoušeny. Zkušenosti je především rozpoznání rozdílu mezi porozuměním a neporozuměním toho, co bylo myšleno (a vysloveno), a spíše obráceně mezi „vysloveným“ a „myšleným“ (míněným).

(Písek, 150313-2.)